

overdreven Benyttelse af Søndagsarbejde er jo iøvrigt udelukket allerede gennem den forhøjede Timebetaling, som ved Overenskomsterne er fastsat for Søndagsarbejde. Det er — uden for de Samfundsfunktioner, der af Hensyn til det almene maa være i Virksomhed ogsaa om Søndagen — i langt det overvejende Omfang det sædvanlige, at Arbejderne holder fri paa alle Aarets Helligdage, og det er kun i sjældne Tilfælde, at de ved at arbejde en Søndag hjælper deres Arbejdsgiver udovre en Vanskelighed; at forbyde dette ved Lov vil være for Arbejderklassen at fastsætte en Undtagelsesstilling, som den overvejende Del af Landets Befolkning, saavel Intelligensen som Erhvervenes ansvarlige Ledere og ikke mindst Landbrugets Mænd, aldrig nogen Sinde kan naa.

Selv om man imidlertid vilde sætte sig ud over dette Hensyn, saa kan det dog ikke for stærkt fremhæves, at det er meget farligt for et lille Land som Danmark, at føre an i Henseende til at paalægge Erhvervene snærende Baand af den omhandlede Art, og man bør derfor foreløbig se Tiden an, indtil Oplysninger foreligger angaaende den Stilling, de store Industrilande indtager til den paagældende Konvention.

I Anledning af en af Flertallet paa Side 6 i Stykke 3 indføjet Bemærkning om, at Lovudkastet maa anbefales ogsaa under Henvisning til, »at de danske Regeringsdelegerede paa Konferencen stemte for Konventionsforslaget, der er i Overensstemmelse med de anførte Principper«, kan vi ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at de danske Regeringsdelegerede i Henhold til den af Delegationen aflagte Beretning, Side 33—34, paa Konferencen har stemt for et Forslag om at lade Bestemmelserne om Kompensation for mistet Søndagsfrihed *udgaa* af Konventionsudkastet. Det synes endvidere af Beretningen at fremgaa, at Regeringens Delegerede kun stemte for den endelige Redaktion af Konventionsudkastet under Hensyn til det af Socialraadet tidligere udtalte Ønske om, at de mere tilbageholdende Lande kunde føres op paa Linie med blandt andet Danmark. De Regeringsdelegeredes Stilling til hele denne Sag paa Konferencen kunde derfor efter vor Mening med større Ret tages til Indtægt af nærværende Mindretal end af Flertallet.

Hvad iøvrigt det foreliggende Udkast angaar, finder vi den Bemyndigelse, der ved §§ 2 og 3 er givet Administrationen til at træffe Bestemmelser med Hensyn til Bevilgelse af Undtagelser og Fastsættelse af Kompensations-Hviletid, uden at der i selve Loven er fastlagt nærmere Regler for Administrationens Udøvelse af denne Myndighed, meget uheldig, da Bestemmelsens Rækkevidde i Virkeligheden derved fuldstændig vil komme til at afhænge af Administrationens Praksis.

Efter vor Formening bør der i en eventuel Lov i hvert Fald indføres generelle Undtagelsesbestemmelser for en Række Erhverv, for hvilke man paa Forhaand maa vide, at Undtagelsesbestemmelser vil blive nødvendige. Vi skal her eksempelvis nævne: Sæsonvirksomheder, Virksomheder, som drives ved Vand- eller Dampkraft, Virksomheder, der fremstiller Livsfornødenheder, Arbejder med Reparation og Vedligeholdelse af Kontorer, Butikker, Bagerier, Lagre, Maskiner og Arbejdsredskaber og lignende Arbejder, som maa udføres om Søndagen, for at det ikke skal blive nødvendigt at standse vedkommende Virksomhed paa en Hverdag.

For de øvrige Virksomheders Vedkommende bør endvidere i Lovudkastet for Erhvervenes Dispensation til Søndagsarbejde fastsættes en Fremgangsmaade, som kan tilfredsstille det praktiske Livs Krav. Det vil i et meget stort Antal Tilfælde være umuligt for en Virksomhed, som nødvendigvis maa kræve et Arbejde udført om Søndagen, at forudse dette paa et saadant Tidspunkt, at Indenrigsministeriets Tilladelse til Søndagsarbejdet forud kan indhentes. Der bør derfor fastsættes et vist — ikke for ringe — Antal Søndage, paa hvilke en Virksomhed, der ikke ifølge andre Bestemmelser har Ret til at arbejde om Søndagen, kan lade Arbejdet udføre mod efterfølgende Meddelelse til Ministeriet, selvfølgelig under Forudsætning af, at Arbejdets Udførelse ikke kommer i Strid med den øvrige Lovgivning.

Endelig skal vi bemærke, at Lovudkastet i § 2, Stk. 3 fastsætter betydelig strengere Regler for at undlade Samraad med Organisationerne om Arbejde paa Søndage end Konventionens oprindelige Tekst, der kun kræver, at Arbejde skal være tilladt efter den nu bestaaende Lovgivning.